

Informace z farnosti

Pan Mgr. Martin Červený střídá od srpna 2026 ve farnosti Kostelec nad Černými lesy na pozici – administrátor in materialibus - bratra Ivana Navrátila.

Bratr Ivan přijal tuto pozici ve farnosti Pečky, kde je oporou a posilou tamní farnosti.

Patří mu velké poděkování za práci, kterou u nás ve farnosti vykonával.

V říjnovém Andělovi přineseme rozhovor s panem Martinem Červeným.

Světcí a hříšníky

Chesterton kdysi poznamenal: „Je pravda, že mé náboženství má svaté. Ale svatý – to je jedině ten, kdo opravdu ví, že je hříšníkem“. Podle tohoto předního anglického apologety není podstatný rozdíl mezi hříšníky a těmi, kdo hříšníky nejsou, ale mezi hříšníky, kteří o svých hříších vědí, a těmi, kdo o nich z nejrůznějších důvodů nevědí. Svatí, tedy oni velikáni víry, jsou právě ti, kteří jsou nasměrováni k Bohu a kteří mají proto větší cit pro to, jak moc jim ještě chybí k ideálu. Svatý Jan od Kříže přirovnával duši k okenní tabulce skla. Když na ni nedopadá světlo, člověk jen stěží postřehne šmouhy a kazy, když na ni ale světlo dopadne, každá, i sebemenší, skvrnka je vidět. To vysvětluje paradox, že svatí jsou si nejvíce vědomi svých hříchů – do té míry, že sami sebe označují za největší hříšníky.

Z přednášky Roberta Barrona vybral R. Jozíf

**Program bohoslužeb v našich farnostech
a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách
nebo je sledujte na farním webu,
který je na adrese:
www.farnostkostelec.cz**

Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor.

KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Anděla strážného
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 9. XXIV.ročník Vychází v září 2026

Vážení čtenáři a farníci. Vzpomněl jsem si, jak P. Heřman Keymar, dlouholetý farář z Ondřejova mně řekl, že dobrá věřící rodina je ve farnosti více účinná v pastorační než kněž. On měl ve farnosti více živých věřících rodin. Ale byly farnosti, kde žádná rodina nebyla.

V srpnu u nás nastoupil do služby správce materiálních věcí p. Ing. Martin Červený, trvalý jáhen. Kromě toho přináší k nám model farností, které jsou mentálně nastavené na větší komunikativnost a společný život věřících ve farnosti. K tomu je také třeba přizpůsobit zázemí fary, ve kterém se nyní rekonstruuje, a všelijak dispozičně přizpůsobují různé místnosti, aby se v nich lidé, společenství, rodiny mohli scházet. Prosme Boha, aby dílo, které započalo, se rozvíjelo a přineslo časem plody.

Začíná školní rok, prosme za rodiny s dětmi, za děti a za ty, kteří s nimi budou pracovat. Věříme, že Martin Červený, trvalý jáhen nám pomůže.

Pán Bůh zaplať za několikaleté působení bratra Ivana. Kromě péče o statky pozemské, také ukazoval na svém životě při rozhovorech a modlitbách na statky nebeské.

Přátelé Kristovy, vyprošuji a uděluji Boží požehnání (rozmnožování) darů (to co máme dělat), které vám Pán Bůh svěřil.

J. Lízner, kněz

Vážení čtenáři, v měsíci září, kdy slunce přechází rovník a ustupuje se svou září nám v Čechách září postavy svaté Ludmily a svatého Václava, kterému bych se chtěl trochu věnovat s přáním, aby nám svým darem být svědkem (martyrem) Kristovým v české zemi v 10. st. osvěcoval cestu v dnešku v 21. st. Všimnu si jedné postavy, která také měla podíl na smrti Václavově. Kristiánova kronika: „Neboť kněz toho chrámu, jeden z těch, od kterýchž vyšla nepravost z Babylona, jakmile zahlédl přicházejícího muže Božího (tj. Václava), podle příkazu zlosyna (tj. Boleslav) zavřel dveře chrámové.“ Václav se nemohl utéci do asyly, kterým chrám byl. Boleslav by byl potrestán církevními tresty a možná by i císař zasáhl. Chápeme, že kněz byl služebníkem Boleslavovým, že by to s ním špatně dopadlo a s jeho rodinou taktéž, kdyby neuposlechl. A tak zabouchl dveře. Kristián to však už zhodnotil, jak výše uvedeno. Kněz svým postojem vstoupil do politických dějin v naší zemi. Světlo pravého následovatele Krista v naší zemi zhaslo.

Měli to kněží už od začátku těžké a zažívali odpor mocných. Vzpomeňme na Metoděje, který domlouval Svatoplukovi a velmožům, Vojtěcha, Jana Nepomuckého atd., kteří se úplně zlu nepoddali a byli statečnými a také podporovali i další, aby se statečnými stali. Například v době totality jeden kněz řekl vojákovi, kterému oznamovali, že se uvažuje, že by se československá armáda měla podílet na vojenské pomoci polské vládě v 80. letech: „Vy střílet nesmíte. Oni jsou doma. I kdyby vás zastřelili“.

A jak působí církev dnes, kdy máme možnosti svobody. Už nemusí poslouchat mocné, jako onen nebohý kněz. Otevíráme chrámy k záchraně, k míru? Jsme tvůrci pokoje? Mt 5,9. Našel by se dnes kněz, který by říkal našim vojákům v Iráku, v Afghanistanu: „Vy střílet nesmíte! Oni jsou doma! I kdyby vás zastřelili“. Myslím, že je to k diskuzi. Přispěli jsme svým jednáním k míru na Ukrajině? Nebo posloucháme mocný mainstream, a tak jsme zavřeli dveře k pokoji, k nezabíjení? Našel by se dnes někdo z křesťanů, kdo by řekl Ukrajincům a Rusům: Musíte se usmířit, odpustit, jak to říká Pán Ježíš. Odpustili jsme všem? Nesetrváváme v živené pomstě za rok 1968 i v r. 2026? Najde se v církvi někdo odvážný, kdo bude vytvářet platformu, aby se svobodně mohlo diskutovat na toto téma? Někdy se zdá, že my křesťané jsme zatvrdlejší než lidé tohoto světa. A možná bázliví jako onen kněz. Jak budeme slavit sv. Václava, který svým životem nám nabídl ideály, které nás mohou a činí svébytnými? Promysleli jsme, že to byl člověk žitého evangelia: v lásce k Bohu, četl bibli, chodil na mše sv., modlil se, měl sebereflexi - litoval svých hříchů. Pomáhal lidem, zachraňoval. Přinášel pokoj, odpuštění, usmíření, byl člověkem dialogu. To je tvorné pro jedince, a i státotvorné pro lidi v naší zemi. Sv. Václave, sv. Ludmilo, orodujte za nás.

J. Lízner

Z historického kalendáře

- 1.září 1126** zemřela česká královna Svatava Polská (manželka českého krále Vratislava I. (900 let)
- 3.září 1966** zemřel František Cinek, český katolický teolog a historik (60 let)
- 9.září 1836** korunovace (poslední) českého krále Ferdinanda I. Dobrotivého (190 let)
- 8.září 1841** se narodil Antonín Dvořák, český hudební skladatel (185 let)
- 11.září 1316** Petr Žitavský, spoluautor latinské Zbraslavské kroniky, zvolen opatem zbraslavského kláštera (710 let)
- 11.září 1941** zemřela Anička Zelíková (85 let)
- 12.září 1416** zemřel Václav Králík z Buřenic, olomoucký biskup v letech 1413 až 1416 (610 let)
- 12.září 1811** zemřel Antonín Theodor Colloredo-Waldsee-Mels, kardinál, první olomoucký arcibiskup v letech 1777 až 1811 (215 let)
- 14.září 1991** zemřel František Vaňák, olomoucký arcibiskup v letech 1989 až 1991 (35 let)
- 15.září 921** zemřela sv. Ludmila, česká kněžna, manželka Bořivoje I. (1105 let)
- 19.září 1636** zemřel František z Ditrichštejna, olomoucký biskup a kardinál (390 let)
- 22.září 1986** zemřel ThDr. Jan Merell. Katolický kněz, biblista a probošt kolegiální kapituly Všechných svatých na Pražském hradě (40 let)
- 27.září 1366** nákladem císaře Karla IV. dokončena kaple sv. Václava v katedrále na Pražském hradě (660 let)
- 27.září 1696** narozen sv. Alfons z Liguori, italský biskup, učitel církve, zakladatel řádu redemptoristů (330 let)
- 28.září 1411** zemřel Zbyněk Zajíc z Hazmburka, pražský arcibiskup (615 let)

Václav Eliáš Svatek (*12.11.1914 - †30.9.1996)

Jednou z obětí komunistického pronásledování byl také kapucín Václav Eliáš Svatek. Odsoudili ho na 18 let.

Uzávěrka příštího čísla je 19. září 2026

PÍSEŇ ZEMĚ

Co východ slunce?	Co jsme to udělali světu?
Co déšť?	Podívejte, co jsme udělali
Co všechny ty věci,	Co všečen mír
které jsi říkal, že bychom měli získat?	který jsi slíbil svému jedinému synovi...
Co bitevní pole?	Co kvetoucí pole?
Nadešel čas?	Nadešel čas?
Co všechny ty věci	Co všechny ty sny
které jsi říkal, že budou Tvé a mé?	které jsi říkal, že budou Tvé a mé?
Zastavili jste se někdy, abyste viděli	Zastavili jste se někdy, abyste viděli
všechnu tu krev, kterou jsme už prolili?	všechny ty děti, umírající ve válce?
Zastavili jste se někdy, abyste viděli	Zastavili jste se někdy, abyste viděli
tu plačící Zemi, ta lkající pobřeží	tu plačící Zemi, ta lkající pobřeží

Sníval jsem
Mrkával jsem ke hvězdám
Teď nevím, kde jsme,
ačkoliv vím, že jsme byli unášeni daleko
Michal Jackson, zkrácený překlad

V otázce ochrany lidského života je stále aktuální kázání kardinála von Galena (+1946):

Ubozí, nemocní lidé, lidé, kteří nejsou produktivní. Ztratili však jenom proto právo na život? Máš ty, mám já právo žít pouze do doby, než přestanu být produktivní, než mě druzí označí na neproduktivního? Pokud se ustanoví nebo garantuje princip, že je dovolené zabíjet „neproduktivní“ lidi, co bude s námi všemi, až budeme starí a kvůli věku slabí? Jakákoli komise pak může připsat naše jména na seznam „neproduktivních“ a dojít k závěru, že jsme „nehodni žít“, protože už nemáme žádnou hodnotu.

, Vybral R. Jozif

KDO NESE VINU

Úbytek návštěvníků kostelů, zmenšující se počty křtů, pokles počtu kněží je už tak nepříjemný, že výsledky posledního sčítání v loňském roce 2025 pražská diecéze vůbec nepublikovala.

Církev kvetla, když přinášela něco důležitého pro život. Když řeholníci a řeholnice pečovali o nemocné, když kultivovali krajinu, když bylo obyvatelstvo obklopeno kulturou výtvarnou i hudební, v prostředí, které doma nikdo neměl. A když příležitostně vznikaly další řeholní organizace k řešení naléhavých problémů, jako třeba pro výchovu – náctiletých, péči o chudé a sirotky, bezdomovce. Dnes všechny tyto služby postupně převzal stát. Všichni, kteří plnili kostely z jiných důvodů než náboženských, ztratili zcela přirozeně důvod je nadále navštěvovat.

Měli bychom tedy předávat náboženský, evangelijní zápal ostatním lidem. Domnívám se, že nemůžeme žádný zápal předávat, protože žádný nemáme.

Když byl Václav Malý vikářem v Holešovicích, položil kněžím na vikariátní schůzi otázku: „Napište vlastními slovy, co znamená spása.“ Oni se divili a mrzeli, co je to za nápad, stačila přece odpověď z katechismu. Místo toho, co by každý z nich znal aspoň pár vysvětlení, ukázalo se, že pro většinu byla spása jen slovo. Odpovídá to ovšem naší představě o tzv. evangelizaci: hledají se moderní slova, aniž by se obsah základních pravd vůbec chápal. Pouze se opakují naučené definice. Ty nejsou schopny někomu pomoci, protože jsou to pouhá slova. Pokud nedovedeme alespoň třemi způsoby srozumitelně vysvětlit, co znamená vykoupení pro můj život dnes a jaké vylepšení mého současného života přináší, koho chceme přesvědčit o potřebnosti evangelia a Ježíše Krista v našich životech?

Co pamatuji a mohu doložit, alespoň osmdesát let prosíme o kněžský dorost. Zdá se mi, že už jsme zkusili všechny možnosti, jak oblomit Hospodina. Měli bychom přemýšlet nad tím, zda Hospodinu sami neklademe překážky a zda vůbec vnímáme jeho hlas.

Při mši svaté opakovaně na začátku, uprostřed i ke konci, všichni tvrdíme, že jsme hříšníci. Děláme to odmalička, kdysi latinsky – tomu nerozuměl skoro nikdo, dnes česky, a to zase skoro nikdo není ochoten uznat... Je zřejmé, že sice ústy vyznáváme, jak jsme ubozí, ale vůbec to tak nemyslíme. Protože slovo hříšník se stalo pouze slovem, církevní hantýrkou.

Přijmout Ježíšovy návrhy a nároky je obtížné. A bylo tomu tak odjakživa. Nejspíše proto zvítězilo řešení – posunout výsledky i odměnu evangelijních slibů výlučně do budoucnosti, té Absolutní budoucnosti, kterou je Pán Bůh. On si jistě poradí sám a nahradí škody, které jsme způsobili. On zajistí tu naprostou spravedlnost, když my jsme se málo snažili zavést, byť tu menší na tomto světě.

P. Pavel Kuneš, emeritní farář v Klecanech,
(vybrala M.V. Universum, zkráceno)

Mariánská poutní místa 135. Netín – kostel Nanebevzetí Panny Marie

Netín naleznete nedaleko Velkého Meziříčí a první zmínka o něm je z roku 1370, kdy se nazýval Vznětín.

Zdejší dominantou a skrytým klenotem Vysočiny je kostel Nanebevzetí Panny Marie na návrší nad centrem obce. Podle zdejší

pověsti si místo vybrala sama Panna Maria, protože mniši z Třebíče původně stavěli kostel na nedalekém kopci Stráž, ale co se před den postavilo, to se v noci přemístilo na protější kopec Strážnici. Když se to několikrát opakovali, bylo rozhodnuto postavit kostel na místě, kde stojí dodnes. Některé

prameny kladou počátek kostela již do 11. století. V každém případě má chrámová loď stopy románského slohu. Na rozhraní 15. a 16. století byly přistaveny opěrné oblouky, kněžiště a sakristie ve slohu pozdní gotiky. Když ke kostelu dorazíte, překvapí vás jeho mohutnost. Je obehnaný kamennou zdí, která dříve sloužila jako obranná pevnost proti nepřátelským vojskům. Skutečný architektonický zážitek na vás ale čeká uvnitř. Unikátní vnitřní klenby byly postaveny v letech 1739–1740. Jsou inspirovány stylem architekta Jana Blažeje Santiniho-Aichela. Interiér je navržený tak, aby okna propouštěla světlo v přesných úhlech. Vytvářejí vzcnou, až nadpozemskou atmosféru. Na hlavním oltáři můžete zblízka obdivovat vzácnou středověkou sošku Panny Marie, ke které se lidé po staletí modlili. Netín není jen obyčejnou památkou. Je to místo obrovské naděje. V roce 1714 zasáhl celý region Meziříčska ničivý mor. Vystrašení lidé tehdy slíbili, že pokud nákaza skončí, budou do Netína každoročně chodit prosit o ochranu. Mor tehdy zázračně ustoupil. Slib obyvatel trvá dodnes. Každé léto se sem sjíždějí tisíce poutníků z celé země na slavnou netínskou pouť.

V roce 1780 byla přistavěna věž, která je 31 m vysoká. V ní se zachovalo šest zvonů. Pod věží stojí dvě barokní zvonice z 18. století. Na kůru jsou varhany ve skříní z roku 1681. Po levé straně chrámové lodi je barokní křížová cesta, která byla původně v klášteře Louka u Znojma. Vpředu v lodi jsou renesanční a gotické fresky odkryté při opravách v roce 1969. Fresky jsou značně vybledlé, lze rozeznat pouze gotickou fresku na pravé straně lodi sv. Jiří na koni.

Pseudogotický hlavní oltář z roku 1910 od Jana Kolbábka je ozdoben obrazem Nanebevzetí Panny Marie od Karla Toppera. Na něm je

v barokní skříňce nad svatostánkem je již zmíněná pozlacená milostná soška Panny Marie. Z postranních oltářů jsou zachovány jen obrazy sv. Jana Nepomuckého a sv. Vendelína patrona rolníků, které v 18. století namaloval Ignác Weidlich. Nyní oba visí v kněžišti. Mramorová křtitelnice pochází z roku 1551. Barokní sousoší nad ní představuje Nejsvětější Trojici. V kněžišti jsou zbytky kamenného gotického svatostánku a sedadel ve zdi. V kostele jsou také novější sochy Božského srdce Páně a Neposkvrněného srdce Panny Marie.

Barevná okna z roku 1892 jsou darem od kněžny Leopoldiny Liechtensteinové provdané za Ludvíka Lobkowicze. Jsou na nich zleva: blahoslavený Rudolf, sv. Jáchym, sv. Anna a sv. Ludvík, král francouzský. V kostele jsou dva vchody do hrobky. Na víku v lodi je znak (holub probodnutý šípem) nejstaršího zde pochovaného Jana Stráneckého ze Stránce (+1572).

Kostel je součástí působivého areálu, tvořeného ještě starým hřbitovem, márnicí, patrovou budovou kaplanky, přízemní barokní farou s hlubokým sklepem a hospodářským stavením s chlévem. Z návsi vede ke kostelu z jedné strany schodiště. U vnější zdi starého hřbitova se nachází Boží muka a dvě desky se jmény netínských farníků, padlých v první a druhé světové válce. Severovýchodně od kostela se nachází nový hřbitov. Od něj stoupá do mírného svahu čtrnáct kaplíček křížové cesty s obrazy zastavení, malovanými na plechu. Na konci křížové cesty se nachází novogotická cihlová kaple Sedmibolestné Panny Marie s hrobkou z let 1869 až 1871. V hrobce je pohřbena zmíněná kněžna Leopoldina se svým manželem a synem.

Panna Maria Znojmská

Řada věřících přichází do kostela Nalezení svatého Kříže ve Znojmě, aby si vyprosila pomoc před milostným obrazem Panny Marie - Pomocnice křesťanů. Historie tohoto obrazu začíná v roce 1676, kdy znojmský měšťan Ondřej Kachel věnoval obraz dominikánskému kostelu. Autor malby není znám, ale jde o kopii Staroboleslavské Madony. Po několika letech byl obraz umístěn v pravé části chrámu na sloupu u kaple sv. Libora.

Brzy se začaly objevovat uzdravení věřících poté, co se před obrazem modlili. Ustanovená komise vše prozkoumala a v roce 1722 byly oficiálně potvrzeny čtyři zázraky. Téhož roku byl vydán Dekret o církevním schválení účty obrazu Panny Marie Pomocnice křesťanů a obraz prohlášen za zázračný. Později byl biskupskou konzistoří obrazu přidělen titul "Panna Maria Pomocnice křesťanů", svátek byl přidělen na den narození Panny Marie 8. září.

Vybral R. Jozíf